Не хились додолу, зраджений козаче,
Про лиху пригоду навіки забудь,
Найлютішу муку серце переплаче...
Кинь свій жаль нікчемний, без вагання збудь!

Хай росте здорова, хай цвіте дівчина;
Маєш собі щастя іншого знайти:
Ти не одинокий, ти не сиротина,-
Єсть у тебе вірні соколи-брати...

Єсть у тебе думки, людові прихильні;
То кохай їх щиро, поміж гурт неси...
Всюди роздаються стони надмогильні:
Власною нудьгою пекла додаси.

Причинись до праці, де, служивши ближнім,
За своє кохання чоловік не дба;
Глянь лиш, як слабого знищено спроміжним...
Там твоя турбота, там твоя журба!